

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

**nr. 117.869 van 2 april 2003
in de zaak A. 123.011/VII-27.058**

In zake : 1. XXX,
 2. XXX,
 3. XXX,
 4. XXX,
 die woonplaats kiezen bij
 advocaat L. DENYS,
 kantoor houdende te 1030 BRUSSEL,
 Paleizenstraat 154

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de commissaris-generaal voor
de vluchtelingen en de staatlozen,

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, XXX, XXX en XXX, van XXX nationaliteit, op 26 juni 2002 hebben ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 mei 2002 tot bevestiging van de beslissingen van de minister van Binnenlandse Zaken van 17 oktober 2000, wat betreft de eerste drie verzoekende partijen en 27 maart 2002, wat betreft de vierde verzoekende partij, tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partijen op dezelfde dag hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissingen;

Gelet op de beschikking van 2 juli 2002 waarbij aan de verzoekende partijen het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de artikelen 4 en 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dit verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 23 januari 2003 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 maart 2003;

Gehoord het verslag van staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. DENYS, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en van adjunct-adviseur C. LECHAT, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De eerste drie verzoekende partijen kwamen België binnen op 22 september 2000 en verklaarden zich op 25 september 2000 vluchteling. De vierde verzoekende partij kwam België binnen op 23 maart 2002 en verklaarde zich op 25 maart 2002 vluchteling.

1.2. Op 17 oktober 2000, wat betreft de eerste drie verzoekende partijen en op 27 maart 2002, wat betreft de vierde verzoekende partij, nam de minister van Binnenlandse Zaken de beslissingen tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 28 mei 2002 oordeelde de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat de asielaanvragen van de eerste drie verzoekende partijen geen verband hielden met de criteria van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, noch met andere criteria die de toekenning van asiel wettigen en dat de asielaanvraag van de vierde verzoekende partij kennelijk ongegrond was en bevestigde hij de beslissingen van de minister letterlijk als volgt:

Ten aanzien van de eerste verzoekende partij:

"U verklaart de XXX nationaliteit te bezitten, meerbepaald zou u afkomstig zijn van A. U zou XXX hebben verlaten in de loop van de zesde maand van het jaar 1379 (Gregoriaanse kalender: augustus - september 2000) en u vroeg asiel aan bij de Belgische autoriteiten op 25 september 2000.

U verklaart van A. afkomst te zijn, meerbepaald zou u afstammen van een A. familie van grootgrondbezitters. Gedurende de jaren na de XXX Revolutie van 1979 zou u door de regering enkele hectare grond afhandig zijn gemaakt. U zou in 1986 eveneens zijn opgesloten nadat men u de grond afhandig had gemaakt. In het jaar 2000 zou u benaderd zijn door de familie van S. S. is tot op heden minister van defensie. De familie van S. zou reeds een tiental jaren de voor u overblijvende grond materieel hebben bezet, toch zouden de officiële papieren van eigendomsoverdracht nooit zijn getekend door u. Daarom zou de familie van S. u in het jaar 2000 hebben benaderd met de vraag om de papieren van eigendomsoverdracht aangaande deze grond te ondertekenen. U zou u tegenover hen akkoord hebben verklaard om later die documenten te ondertekenen, maar u zou gedurende enkele maanden steeds een alibi hebben gezocht om niet op de afspraak te zijn bij de notaris. Uiteindelijk zou u dan ook niet hebben getekend. U zou dan in de derde maand van het jaar 1379 (Gregoriaanse kalender: mei - juni 2000) naar K. zijn gegaan. In K. zou u verbleven hebben bij een vriend en u zou daar uw reis naar Europa hebben voorbereid. De zesde maand van dat jaar zou u XXX verlaten hebben.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u een hele reeks documenten neer. Het betreft documenten aangaande uw identiteit, uw grondbezit, uw confrontatie met de gerechtelijke structuur van XXX en brieven aangaande de teruggave van grond gedurende de jaren na de Revolutie.

Er dient te worden vastgesteld dat de door u ingediende asielaanvraag steunt op motieven die kennelijk vreemd zijn aan de criteria zoals deze zijn bepaald bij artikel 1, par. A, lid 2, van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951.

De door u aangehaalde feiten en elementen zijn discussies tussen privé-personen en de autoriteiten over grondbezit en eigendomsoverdracht. Deze problemen zijn in casu elementen van gemeenrechtelijke aard en ressorteren aldus niet onder de criteria van de Conventie van Genève. In geval van discussie diende u zich daarvoor te wenden tot de daartoe voorziene XXX instanties. U haalt in uw verklaringen echter niet aan dat u gebruik zou hebben gemaakt van de in XXX voorziene instanties, zijnde het algemene gerechtelijke apparaat, om het conflict tussen u en de familie van S. voor te leggen.

Daarnaast dient te worden opgemerkt dat uw gevangenschap van twee maanden dermate ver teruggaat in de tijd (het jaar 1986) dat dit niet in aanmerking kan worden genomen om uw actuele vrees te beoordelen. U stelde immers geen noemenswaardige problemen meer te hebben gehad tussen het in bezit nemen van uw grond in 1989 en uw problemen in het jaar 2000 (zie verhoorverslag DVZ: vraag 42).

Tot slot dient te worden aangehaald dat de door u neergelegde documenten uw asielrelaas kunnen bevestigen, doch niets wezenlijk toevoegen aan bovenstaande vaststellingen."

Ten aanzien van de tweede verzoekende partij:

"U verklaart de XXX nationaliteit te bezitten, meerbepaald zou u afkomstig zijn van A. U zou XXX hebben verlaten in de loop van de zesde maand van het jaar 1379 (Gregoriaanse kalender: augustus - september 2000) en u vroeg asiel aan bij de Belgische autoriteiten op 25 september 2000. U reisde samen met uw echtgenoot, XXX (O.V. 5.012.312), uw dochter, XXX (O.V. 5.007.353) en uw zoon, XXX. In 2002 kwam uw andere zoon, XXX (O.V. 5.187.871) 2-13404) u in België vervoegen. Aangaande uw asielaanvraag sluit u zich aan bij het asielrelaas van uw echtgenoot. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u uw identiteitskaart neer.

Er dient te worden vastgesteld dat inzake de asielaanvraag van uw echtgenoot, XXX, een bevestigende beslissing van weigering van verblijf werd genomen. Aangezien u uw asielaanvraag op dezelfde motieven steunt, dient aangaande uw asielaanvraag dezelfde beslissing te worden genomen. Ook de door u neergelegde documenten kunnen niets wezenlijk toevoegen aan de vaststellingen zoals deze werden gedaan in de bevestigende beslissing die werd genomen ten aanzien van de asielaanvraag van uw echtgenoot."

Ten aanzien van de derde verzoekende partij:

"Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit N., bent u van A. origine en heeft u de XXX nationaliteit. Uw vader XXX (O.V. 5.007.353) zou in XXX voortdurend problemen hebben gehad omwille van de gronden die hij bezat. Hij zou stammen uit een familie van grootgrondbezitters en zou na de Revolutie veel gronden hebben moeten afstaan. Toen (u) ongeveer zes jaar oud was zouden er mensen bij jullie thuis zijn binnengevallen en zouden uw vader hebben meegenomen. Hij zou terug zijn vrijgelaten, maar u zou de reden voor zijn aanhouding niet weten. Recent zou S., die minister van Defensie was, gronden van uw vader hebben bezet en hem hebben verplicht afstand te doen van deze gronden. De problemen van uw vader zouden hieraan gerelateerd zijn, maar verder zou u hier niets over weten omdat uw vader er nooit over zou hebben gepraat. Verder zou u in XXX op school discriminaties hebben ondervonden omwille van uw A. origine. In de winter van 1378 (1999) zou uw vader hebben beslist met de familie het land te verlaten.

In 03/1379 zou u vanuit A. zijn vertrokken en via K. en T. naar T. zijn gereisd alwaar u deel zou hebben uitgemaakt van een georganiseerde rondreis. In S. zou u echter de groep hebben verlaten en naar België zijn gereisd, alwaar u op 25/09/2000 asiel aanvraagde.

Ter staving van uw asielrelaas legt u volgende documenten voor: uw boekje burgerlijke stand, uw leerlingenkaart en documenten aangaande uw studies.

Opgemerkt dient te worden dat u geen enkel element aanhaalt waaruit blijkt dat u XXX heeft verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of alsnog zulk een vrees dient te hebben bij een eventuele terugkeer naar XXX.

Vooreerst kan uit uw verklaringen worden opgemaakt dat uw asielrelaas is gesteund op de door uw vader aangehaalde vluchtmotieven (verhoorverslag CGVS p.10). Daar in hoofde van deze laatste een bevestigende beslissing van weigering van verblijf werd genomen omdat zijn asielmotieven kennelijk vreemd zijn aan de Geneefse Conventie, kan ten aanzien van u evenmin worden gesteld dat u uw land van herkomst heeft verlaten omwille van een vervolging in het kader van de Vluchtelingenconventie. Daarenboven stelt u in XXX te worden gediscrimineerd op school omwille van uw A. afkomst. Deze discriminaties door privé-personen situeren zich in de privé-sfeer en ressorteren aldus niet onder de Vluchtelingenconventie.

De door u voorgelegde documenten wijzigen ten slotte niets aan deze appreciatie, daar ze enkel uw identiteit en studies aantonen, welke hier niet ter discussie staan."

Ten aanzien van de vierde verzoekende partij:

"U verklaart de XXX nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit A. U zou uw vluchtmotieven baseren op de problemen van uw vader, XXX (O.V. 5.012.3112) 00/28387). Ten gevolge van deze problemen zou u samen hebben willen vluchten met uw ouders en zus, XXX (O.V. 5.007.353). Uw vlucht zou echter mislukt zijn, terwijl de andere gezinsleden in de zesde maand van 1379 (= augustus -september 2000) naar België gekomen zijn. De laatste drie maanden vóór hun vertrek zouden jullie in K. verbleven hebben bij een vriend van uw vader. Uzelf zou daar dan nog gewoon hebben tot 23/12/1380 (=14/3/2002). U zou nog tweemaal teruggekeerd zijn naar A. om een gehuwde broer en zus te bezoeken. De eerste keer (12/1379 = februari - maart 2001) zou u drie dagen gebleven zijn. Uw broer en zus zouden u verteld hebben dat de medestanders van S. (politici met wie uw vader problemen had) naar u op zoek waren. Een jaar later (begin 12/1380 = februari 2002) zou u opnieuw naar uw familieleden gegaan zijn. Toen u van uw zus naar uw broer wandelde, zou u meegenomen zijn door mannen van S. U zou tot de volgende dag opgesloten zijn geweest. U zou geslagen en ondervraagd geweest zijn. U zou terug naar K gegaan zijn en op 24/12/1380 (= 15/3/2002) zou u XXX verlaten hebben. Via T. zou u naar België gekomen zijn. Op 23/3/2002 bent u in België aangekomen en op 25/3/2002 heeft u hier asiel aangevraagd.

U bent in het bezit van uw identiteitskaart en rijbewijs.

Vooreerst dient gewezen te worden op uw asielmotieven na het vertrek van uw ouders en zus. U heeft onvoldoende elementen of feiten aangehaald waaruit een vervolging in de zin van de Conventie kan worden afgeleid. U heeft geen feiten of elementen aangehaald waaruit blijkt dat u om één van de redenen zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie geen beroep zou kunnen doen op de bescherming van de XXX autoriteiten. Integendeel, nadat u ontvoerd zou geweest zijn door de vijanden van uw vader, heeft u geen klacht ingediend omdat u geen steun had van uw ouders. Dit is echter geen reden om de autoriteiten te beschuldigen van gebrek aan of onwil van bescherming. Verder is het bevreemdend dat uw broer en zus geen problemen zouden hebben om de enige reden dat zij gehuwd zijn. U heeft immers ook nog twee jaar in een andere stad in XXX kunnen wonen en de enige verklaring dat u aangaf om geen verder gebruik te maken van het intern vluchtalternatief is het feit dat u niet zonder uw ouders kan leven. Dit wijst echter niet op een vrees voor vervolging en bijgevolg heeft u niet aannemelijk gemaakt waarom u in de toekomst geen gebruik zou kunnen maken van dit interne vluchtalternatief.

Daarnaast steunt u uw asielaanvraag vóór het vertrek van uw ouders en zus op de door uw vader aangehaalde motieven. Aangezien in hoofde van deze laatste een bevestigende beslissing van weigering van verblijf werd genomen, kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie."

Dit zijn de bestreden beslissingen;

2. Betreffende de toepassing van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

Overwegende dat de verzoekende partijen de schending inroepen van artikel 52 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) en van de motiveringsplicht; dat zij in wezen stellen dat de eerste verzoekende partij gedurende de gehele procedure op een standvastige wijze heeft vermeld dat haar problemen te maken hebben met haar A. afkomst en dat dergelijke vervolgingen geschiedde omwille van het "ras" of de etnische oorsprong en onder de toepassing vallen van het verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (Conventie van Genève), zodat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen door botweg te stellen dat de door de eerste verzoekende partij ingeroepen feiten van gemeenrechtelijke aard zijn, zonder rekening te houden met de niet betwiste verklaringen dat de vervolgingen geschiedden omwille van de A. oorsprong van de verzoekende partijen de bestreden beslissingen niet afdoende heeft gemotiveerd;

Overwegende dat uit het verhoorverslag van de eerste verzoekende partij bij de dienst Vreemdelingenzaken en uit het beroepsschrift duidelijk blijkt dat deze ondubbelzinnig liet verstaan dat de problemen die zij kende in haar land van herkomst het gevolg waren van haar A. afkomst; dat ook de derde verzoekende partij gewag heeft

gemaakt van discriminaties op school wegens haar A. origine; dat uit de bestreden beslissingen niet blijkt dat deze elementen rekening werd gehouden, zeker niet nu de problemen worden afgedaan als problemen van louter gemeenrechtelijke aard; dat de bestreden beslissingen de door de verzoekende partijen aangehaalde rechtsbeginselen lijken te schenden; dat niet op een ernstige manier kan worden voorgehouden dat de zaak in “ korte debatten” kan worden afgedaan zoals bedoeld in artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

3. Betreffende de vordering tot schorsing

Gezien het verzoekschrift tot schorsing van de tenuitvoerlegging;

Gezien het administratief dossier;

Gezien het verslag opgemaakt bij toepassing van artikel 7, § 2 van hogergenoemd koninklijk besluit van 9 juli 2000 door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat hierboven reeds werd aangetoond dat het middel niet onmiddellijk ongegrond kan worden bevonden; dat het bijgevolg ernstig is;

Overwegende dat de verzoekende partijen met betrekking tot het moeilijk te herstellen ernstig nadeel het volgende uiteenzetten:

"Eerste verzoeker verklaart, zonder door tegenpartij tegengesproken te worden, dat hij bedreigd werd. Ook werd ermee gedreigd om zijn kinderen te ontvoeren: eerste verzoeker verwijst uitdrukkelijk naar het feit dat hij dacht aan de verdwijning van een naast familielid, en dat dit eveneens aan zijn kinderen zou kunnen voorvallen. Anderzijds blijkt dat eerste verzoeker op dit ogenblik gezocht wordt en dat hij van zijn vrijheid zal worden beroofd indien hij teruggaat naar XXX.

Het verdwijnen van de kinderen is voor derde en vierde verzoekers uiteraard een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Dit is eveneens het geval voor eerste en tweede verzoekers daar zij kunnen vrezen dat hun kinderen zijn vermoord in geval van

verdwijning. Ook een vrijheidsberoving is in hoofde na eerste verzoeker een moeilijk te herstellen ernstig nadeel.";

Overwegende dat deze uiteenzetting, zeker bij gebrek aan betwisting vanwege de verwerende partij, overtuigt,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 mei 2002 tot bevestiging van de beslissingen van de minister van Binnenlandse Zaken van 17 oktober 2000, wat betreft de eerste drie verzoekende partijen en 27 maart 2002, wat betreft de vierde verzoekende partij, tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

Artikel 2.

Zo de procedure zal worden voortgezet, zal het beroep tot nietigverklaring worden behandeld overeenkomstig hetgeen bepaald is in de artikelen 21 tot 25 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Artikel 3

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op
twee april tweeduizend en drie, door

de H.	E. BREWAEYS,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
Mevr.	C. PETERS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. PETERS.

E. BREWAEYS.